Tanévzárás a pártiskolán

Évzáró ünnepséget tartottak tegnap, pénteken az MSZMP Csongrád megyei bizottsága szegedi oktatási központjában. A 102 végzett hallgatót *dr. Tamasi* Mihály, a megyei pártbizottság osztályvezetője köszöntötte.

A tanári kar nevében *dr. Szilágyi* Júlia, a pártiskola igazgatója köszönt el azoktól a hallgatóktól, akik az öthónapos és akik az egyéves pártiskolai tanfolyamokon sikeres záróvizsgát tettek. Beszédében hangsúlyozta: igazi vizsga most következik. A passzív tudás mit sem ér. Munkahelyeikre visszatérve adják tovább munkatársaiknak a tanultakat. A végzett hallgatókat nem csak eddigi jó munkájuk és emberi magatartásuk, hanem az MSZMP Központi Bizottságának áprilisi határozata is kötelezi arra — folytatta —, hogy következetesen hajtsák végre a párthatározatokat. Ha tovább akarunk haladni a megkezdett úton, minden pártalapszervezetben egyformán kell érvényt szerezni az elvi iránymutatásoknak és a határozatoknak. A hallgatók — mondotta — elméletben megismerkedtek mindazzal, ami további pártmunkájukhoz kellő alapot teremthet. Erre kell építeniök, hogy a jövőben az ő gyarapodó tudásukra számíthassanak a munkahelyi párt- és szakmai vezetők. Ha ez megvalósul, nem hiába izgulták végig vizsgáikat.

A tanfolyam hallgatói nevében *Vajas* József mondott köszönetet mindazoknak, akik munkájukkal tanulásukat segítették. Az ünnepség *Törköly* Ferencnek, a pártiskola helyettes igazgatójának zárszavaival ért véget.

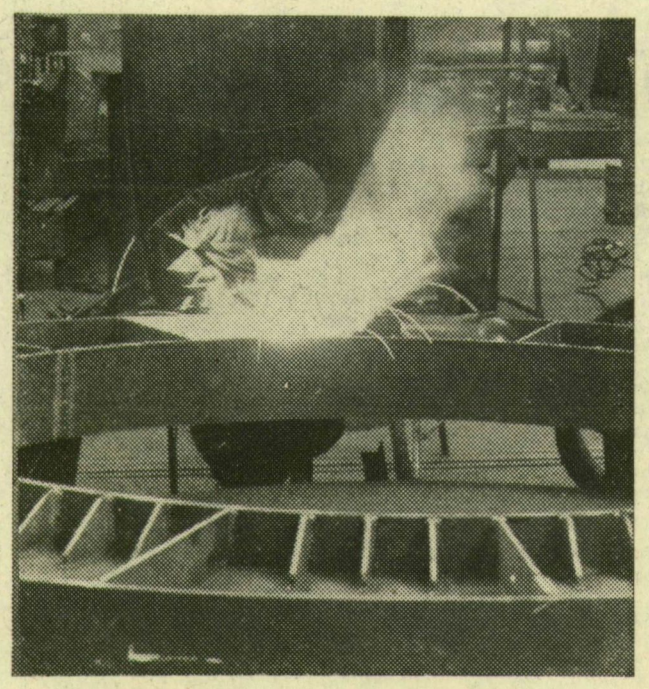

A Magyar Hajó- és Darugyár daru- és kazángyáregységében 1978-ban százhatvanhétmillió forint értékben ipari kazánokat és ötmillió dollár értékben erőművi kazánokat gyártanak. Nemrég megkezdte a próbaüzemet a kazánüzem új, membrángyártó sora. Az ott készülő membránfalas kazánok gazdaságosabbak, üzembiztosabbak és karbantartásuk is egyszerűbb. Képünkön: készül a membránfalas ipari kazán

Dolgozók beszélgetése városi vezetőkkel

Általános vélemény, hogy az üzemek, intézmények dolgozói, a szocialista brigádok tagjai igénylik a rendszeres találkozást a város vezetőivel. Az érdeklődésre jellemző, hogy a résztvevők szinte valamennyien bekapcsolódnak a beszélgetésbe. Véleményt mondanak különféle intézkedésekről, elmondják észrevételeiket, javaslataikat, s természetesen kérdéseket is tesznek föl. A legutóbbi beszélgetések tapasztalatai is igen pozitívek. Arról tanúskodnak, hogy a lakosság nagy figyelemmel kíséri, szívén viseli az ország, de különösen Szeged város fejlődését, hogy készek a párt- és kormányhatározatok végrehajtására. Összesen 29 ipari üzemben, illetve értelmiségi munkahelyen mintegy 350 résztvevővel zajlottak le ezek a közvetlen, szinte párbeszédjellegű eszmecserék a következő két témában: 1. A szakmunkásképzés és a munkássá válás helyzete, a pályakezdés segítése; 2. Várospolitikai célkitűzéseink és a szegedi értelmiség.

Pályaválasztás

A munkások-vezetők találkozóin megállapították, hogy a munkásifjúság a társadalmat vezető munkásosztálynak szerves része, a magyar ifjúságnak legnagyobb rétege. Nagy szükség van tehát arra, hogy állandó figyelemmel kísérjük a fiatalok tanulását, munkáját az ipari üzemekben.

Igen sokan elmondták véleményüket a munkaerő-gazdálkodással, a pályaválasztás segítésével, a szakmunkástanulók beiskolázásával kapcsolatban. A vállalatok, szövetkezetek egy része ugyanis önállóan iskoláztat fiatalokat, így a pályaválasztás időszakában is jelentős feladatot vállal. Az iskoláztatás néhány divatos szakma kivételével gondot okoz: kevés a létszám, s a tanulók felkészültsége sem mindig megfelelő. Az ÉLIKER-hez fölvett 82 tanuló átlagos tanulmányi eredménye például csak 2,57, de hasonló a helyzet a cipőgyárban, a KSZV-ben és a textilművekben. Hasznos kezdeményezés az „egy iskola — egy üzem" akció, továbbá a KISZ—úttörő testvérkapcsolatok ápolása és bővítése. Az együttműködés segíti a fiatalok szakmaválasztását is. Népszerűek a pályaismertető előadások az ÉLIKER-nél, s az árudákba szervezett látogatások. A házgyárban, a vasöntödében stb. szintén rendszeresek az üzemlátogatások. Kedvező jelenség, hogy a tanulók jelentős része az üzemben dolgozók gyereke. Szinte mindenütt megemlítették a szocialista brigádok nevelő szerepét, és hogy segítenek a fiataloknak a beilleszkedésben.

A tanulóképzés során azonban kevésnek tartják a gyakorlati időt — például a ruházati szövetkezetben és az IKV-nál. Az általánossá vált tanműhelyi oktatás előnyeit mindenki elismeri, de szóvá teszik, hogy csak egy-egy speciális feladat ellátására tanítják meg a gyerekeket.

Munkássá válás, közéleti tevékenység

Élénk vitát váltott ki a munkássá válás, a közéleti tevékenység, a munkára nevelés, a szakmaszeretet, az általános műveltség, a szülői ház szerepének kérdései. Sok hasznos vélemény is elhangzott. A fiatalok munkájával, fölkészültségével, munkafegyelmével, munkahelyi magatartásával nincs különösebb probléma. Nagy szerepe van a szülői ház indításának, a munkahelyi légkörnek, az idősebb szakmunkások példamutatásának. Amilyenné az idősebb nemzedék neveli, olyan az ifjúság. Nem mindenütt sikerül azonban megtartani a pályakezdő szakmunkásokat. A ruházati szövetkezetből igen sokan mentek el, s más üzemben, nem a szakmában vállaltak munkát. Megesik, hogy a fiatalok kevésnek tartják a kezdő béreket, ezért próbálkoznak más munkahelyen. A vállalatok nagy gondot fordítanak a pályakezdők fogadására: a párt-, a gazdasági és a tömegszervezeti vezetők köszöntik őket, s ismertetik az üzemet, a fiatalok jogait, az irántuk támasztott követelményeket. Az ÉLIKER-nél — a tanulmányi eredménytől függően — 400—600 forintos vásárlási utalványnyal ajándékozzák meg a pályakezdőket, a cipőgyárban három hónapig bérkiegészítést kapnak, és három év után 800 forint törzsgárdajutalmat. Van olyan üzem is, ahol a fiatalok panaszkodnak, hogy az idősebb szakemberek nem szívesen árulják el a „műhelytitkokat". A Komplett Ruházati Vállalatnál szóvá tették, hogy a szakmunkásképző intézetekben nem fordítanak elég figyelmet a fiatalok közéleti nevelésére, s így kevésbé tudnak élni a szocialista demokrácia adta jogokkal, nem ismerik kötelességeiket. Ennek ellenére mind több munkásfiatal kéri fölvételét a pártba, kerül be állami és társadalmi szervek vezetésébe, s vesz részt a közéleti munkában.

Szóba került a fiatalok anyagi és erkölcsi elismerése, szakmai és politikai továbbképzése, szociális ellátottsága és érdekvédelme. A teljesítménybérben dolgozóknál nincs lényegesebb különbség az idősebbek és a fiatalabbak bérezése között. Gondot fordítanak a fiatalok családalapításának támogatására, segítik, hogy lakáshoz jussanak. Az öntödében két év alatt például 13 fiatalt juttattak lakáshoz. A vállalatok többsége azonban csak 10—20 ezer forint kamatmentes kölcsönt tud nyújtani. Általában mindenütt figyelemmel kísérik és segítik a fiatalok szakmai és politikai képzését. A fodrász vállalatnál az országban másodikként kerül sor egy hathónapos elméleti, illetve gyakorlati oktatásra. Az ÉLIKER-nél jelentős múltja van a Szakma ifjú mestere versenynek, amely hozzájárul a fiatalok szakmai, politikai továbbképzéséhez. A dolgozók javasolják: a szakmunkásképzőkben vezessék be az éves vizsgákat, mert ezzel növelni lehet a fiatalok felkészültségét; az új normákat a városi pártbizottság kísérje figyelemmel, mivel többen vitatják annak jogosságát; a szakmunkásképző intézetek tananyagát igazítsák a mai követelményekhez, vegyék figyelembe a technikai fejlődést.

A várospolitikáról

Az értelmiségiek-vezetők megbeszélései ismételten azt bizonyították, hogy a várospolitikában és a városfejlesztésben a szellemi munkások is jelentős szerepet kapnak. Elismerik a város fejlődésének eredményeit, ugyanakkor a továbbfejlesztéshez sok javaslat és építő jellegű bírálat hangzott el.

Az egészségügyiek arról beszéltek, hogy az MSZMP Központi Bizottsága ez év áprilisi határozatát milyen módszerekkel lehet hatékonyabban megvalósítani. Kérték az egészségügyi létesítmények fejlesztését, s a lakásgondok enyhítésére újabb garzonház építését. Mindenütt elismeréssel kommentálták a városban folyó lakásépítést, de kifogásolták a kapcsolódó létesítmények hiányát, elsősorban a gyermekintézmények lassú építését. A Radnóti gimnáziumban javasolták, hogy a hiányos családi nevelésre több fórumon fel kellene hívni a figyelmet. Másutt szóvá tették, hogy a sportélet nem méltó Szegedhez, s más nagyvárosokhoz hasonlóan egységes sportegyesület létrehozását szorgalmazták. Ismételten hangsúlyozták, hogy nem kielégítő a város ellátottsága sportlétesítményekkel sem, s különösen bírálták a fedett uszoda körüli huzavonát. Az MTA és az SZBK kollektívája felajánlotta, hogy a leendő jégpálya hűtőberendezésének kialakításakor kész együttműködni a várossal. Javasolták, hogy egy-egy beruházási programról, vagy új városrész kialakításáról az üzemekben, illetve intézményekben is rendezzenek vitát. A Somogyi-könyvtár dolgozói kifogásolják, hogy az új könyvtár és levéltár fogadószintjén vendéglátó egységet akarnak elhelyezni.

A bíróság dolgozói elsősorban az ésszerűtlen beruházásokra és a tervezői hibákra hívták fel a figyelmet. Szóvá tették a munkaügyi döntőbizottságok munkafegyelmet lazító határozatait. Sok helyen helytelenítették az új városrészek betonos játszótereit, s az elhanyagolt játékszereket, amelyek balesetet okozhatnak. A CSOMITERV-nél elismeréssel szóltak a homlokzatfelújítási munkálatokról, javasolták ennek tömbszerűsítését. A Tisza-parti gimnázium kollektívája kérdezte, miért nincs Szegeden galéria, illetve egy-egy művésznek olyan önálló múzeuma, mint például Pécsett. Szóvá tették, hogy a tereket lassan maszekok bódéi csúfítják el.

A Radnóti gimnáziumban javasolták, hogy már az óvodákban kezdjék el a nyelvoktatást, és ehhez vegyék igénybe az egyetemi, főiskolai hallgatók segítségét.

Megkezdődött a néptánctalálkozó

Ötszáz táncos Szegeden

Tegnap, pénteken délutánra valamennyi néptánccsoport — összesen 500 táncos — megérkezett Szegedre. Tizenegy szakszervezeti együttes találkozik most, immár tizenharmadszor, hogy az újszegedi folklórbemutatókon szórakoztassa a város néptánckedvelő közönségét és részt vegyen az országos minősítő versenyen. Ezt, a szakszervezeti együttesek megméretésére, a szakmai-művészeti értékek „feltérképezésére" szolgáló minősítő bemutatót harmadszor rendezik meg.

A néptánctalálkozó első folklórbemutatóját tegnap este tartották meg az újszegedi szabadtéri színpadon. A 11 csoport közül négy lépett fel, egyenként 30 perces műsorukat nemcsak a közönség, a minősítésre hivatott, szakemberekből álló zsüri is értékelte (az eredményeket vasárnap hirdetik). A bemutatkozó együttesek: az *Ózdi Kohász Táncegyüttes*, a *Vasas Művészegyüttes Tánckara*, a *Törekvés* és a *VDSZ Bartók Táncegyüttes*.

Már csütörtökön megérkeztek a jövő évi fesztivál külföldi csoportjainak képviselői. Csehszlovákia, Románia, Lengyelország, a Szovjetunió, Bulgária és az NDK szakszervezeti delegátusait, illetve a táncegyüttesek képviselőit a szakszervezet székházában köszöntötte tegnap délután *dr. Dobóczky Károlyné*, az SZMT titkára, majd megbeszélést tartottak az 1979-es fesztiválprogramról.

A néptánctalálkozó mai eseményei: délelőtt 10 órától a Kisszínházban mutatják be a minősítő programokat a versenyen most először részt vevő csoportok, a *martfűi*, a *zalaegerszegi* és a *padragkúti* táncosok. Déltől, ugyanott, az Újszegeden is fellépő nyolc együttes minősítő programját értékeli a szakmai közönség és a zsüri. Este háromnegyed 8-tól a *Tatabányai Bányász*, a *Diósgyőri Vasas*, a *Szabolcs Volán* és a *Bihari* együttes folklórműsorát láthatjuk a ligeti színpadon.

Tíz év, tízszer több termék

Jubilál a Budalakk szegedi gyára

A napokban ünnepségen emlékezik meg születésnapjáról a Budalakk szegedi gyára. Tíz évvel ezelőtt új üzem körvonalai bontakoztak ki a régi magfeldolgozó helyén, a Bajai úton. A vállalat csatlakozott a Budalakk Festék- és Műgyantagyárhoz, s a „házasságból" lett a VII. számú gyár.

Eleinte a korábban is gyártott festékipari segédanyagok termelésével, a kínálat bővítésével foglalkoztak az ott dolgozók. Hamarosan hozzáláttak a festékszárítók, az úgynevezett siccosolok gyártásához is. Új üzemrész épült, új, korszerű berendezéssel, s ez lehetővé tette, hogy a különböző szikkatívokat összevontan, nagy mennyiségben készítsék. Az anyag minőségének javulását már nemcsak a gyár élvezi, hanem a vásárlók is.

A hetvenes évekre új utak, raktárak, kazánház, laboratórium épült, új gépeket szereltek be, ami lehetővé tette a termelés egyenletes bővítését. Átvették a hagyományos lakk-festékipari termékek — szeszlakkok, aszfaltlakkok, hígítók, színezőpaszták, kencék — gyártását. Az olajfestéküzem évi 2 ezer tonna teljesítményét egy rekonstrukcióval hathét ezer tonnára sikerült emelni. Így a standolit olajfestékek is itt készülhettek, s az újabb beruházás révén elért nyolcezer tonna olajfestékkel ki is elégítik az igényeket.

A szegedi gyárból hígítók — olajfesték-hígítók, terpenol, katepox stb. — is kerülnek az üzletekbe, korszerű csomagolásban. Ezzel a budapesti gyárak válláról vette le a szegedi a régi gondokat, s különösen a vásárlóknak tesznek jót azzal, hogy üvegekben kisebb mennyiséget juttatnak az üzletekbe. Négy év alatt megháromszorozódott darabszámra a hígítók termelése: az idén eléri a nyolcmillió darabot. Mindezt természetesen nem kézzel öntögetik az üvegekbe: az olasz gyártmányú folyadéktöltő automata végzi el a munkát. Ugyancsak a korszerű berendezések tették lehetővé a vizes diszperziós festékek gyártását, amely eléri évente a négyezer tonnát.

A gyárban ma tízszer annyi terméket készítenek, mint tíz évvel ezelőtt. A termelési érték tizennyolcszorosára, a termelékenység a tizenegyszeresére emelkedett. Mindezt a gyár 180 fős kollektívája érte el.

S a jövő? A tavaly indult új beruházási program révén továbbfejlesztik a gyárat: emelkedik a szikkatívgyártó kapacitása és új zománcfestéküzem épül. A gyár vezetői úgy tervezik, hogy a hatodik ötéves terv végére 40 ezer tonnára emelkedik az évi termelés. Akkor bizonyára nem akad vásárló, aki a szegedi gyár termékeit keresve, üres kézzel fordul ki az üzletből.

Ch. Á.

Határszemle

Az utóbbi években hagyománnyá vált aratás előtti határszemlét tegnap, pénteken tartották Csongrádon. Ebből az alkalomból a városba érkezett *dr. Perjési László*, a megyei tanács elnöke is, aki Csongrád város párt- és állami vezetőivel, élükön *Sebestyén Istvánnal*, a városi pártbizottság titkárával és *Nagy Imre* tanácselnökkel együtt tekintette meg a környékbeli téeszek növényeinek fejlődését. Dr. Perjési László szólt az időbeni aratás fontosságáról. Kiemelte, hogy a téeszek szükség esetén siessenek egymás segítségére.